

הרב ש"י גליקסברג

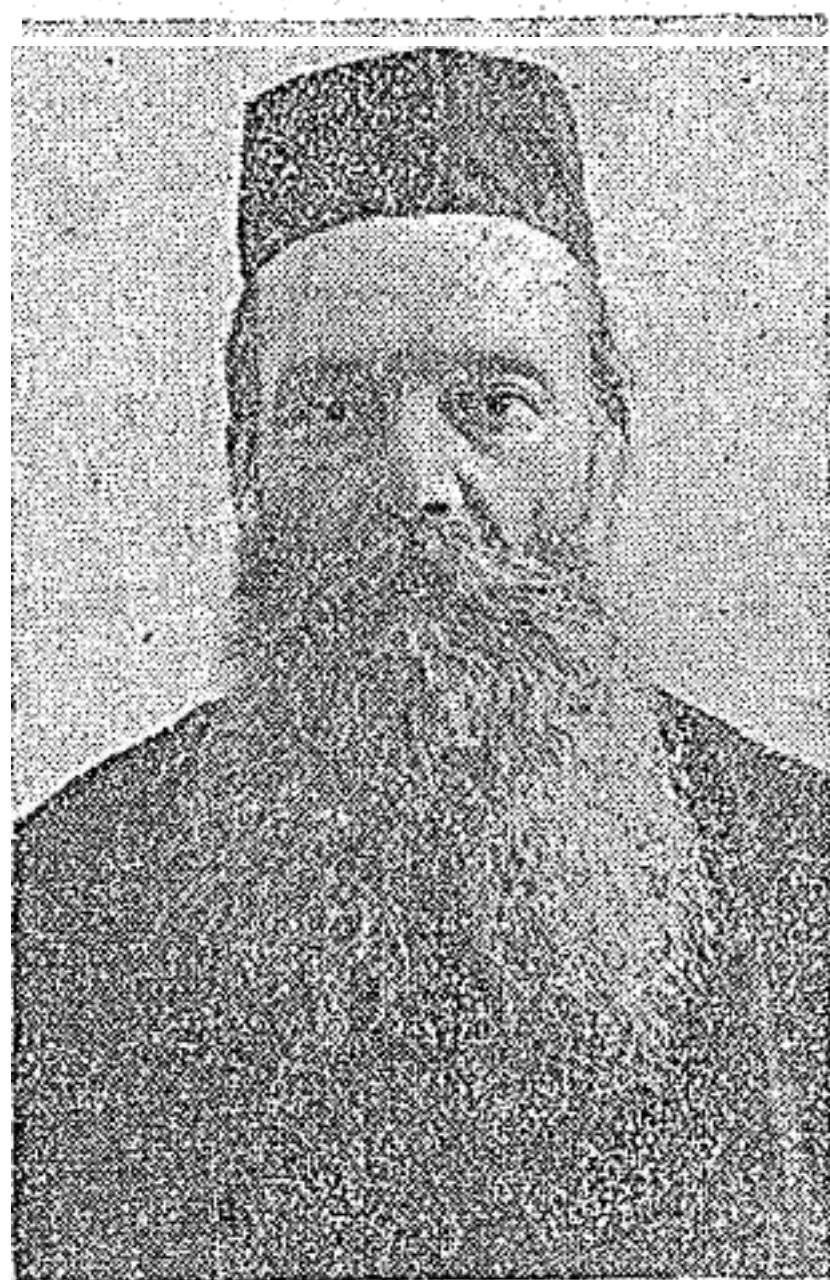
הרב אברהם מרדכי גולדין ז"ל

(ליום השלושים)

רחים רבנן ומוקיר רבנן. ביתו היה פתוח לרווחה לרבנים ולומדי-תורה. כשהתאכסן בביתו הרב יעקב-דוד (רידב"ז), מסלוצק, הציע לו את הצ"עיר גולדין לחתן לבתו היחידה. בשנת' תרס"ח, בעקב הפרעות שהתחוללו ברוסיה, עלה ליפו. כאן זכה להתקרבות גדולה מצד הרב קוק, ז"ל, שהושיבו בביד"צ שלו ביפו. אחר שובו לאודיסה בשנת תר"ע נתמנה לרב בחלקי העיר סלובודקה והשוק החזיש והפיק רצון רב מאנשי קה"ל לתו. בשנות המהפכה עזב את העיר ועלה שוב לארצנו בשנת תרפ"ה ונכנס לחבר בביד"צ דפה וזה כשלוש עשרה שנה עד יום פטירתו שרת כרב בתל-אביב.

מטבעו היה נחבא אל הכלים, שתקן ועגלותו. הוא עשה את מעשיו הטובים בהצנע לכת ללא רדיפה אחר הכבוד וברק היצוני, אלא מתוך הכרת הטוב כשהוא לעצמו. הוא לימד תורה ברבים בכל ימות החול ובשבתות. עסק הרבה בעניני חינוך הבנים. בתורת גובר בתלמוד-תורה "בית יעקב" הראה פעולתו הפוריה על שיפור הלימודים ברוח הדת והמסורה ועל החזקת המוסד במובן החמרי. ביחוד עבד במסירות בוועד "משמרת השבת" וכנשיא הכבוד של הוועד לבנין בית הכנסת הגדול "גאולת ישראל" במרכז בע"ל המלאכה עודד את הוועד לגמור הבנין. מותו הוא אבדה שאינה חוזרת.

אחד מטובי הרבנים בתל-אביב הלך לעולמו. בחכונת רוחו היקרה, במידותיו הנעלות ובמעשיו הטובים רכש לו לב אנשי הקהילות של

שכונות "נורדיה" ו"מרכז בעלי-מלאכה" שבהן שרת בהורת רב, לחבבו ולהוקירו. ופטירתו הפתאומית עוררה תוגה עמוקה בלב כל. הרב אברהם-מרדכי גולדין נולד בשנת תרל"ב בעיר סלוצק והתחנך בישיבות ליטה המפורסמות. בשנת תרנ"ו בא לאודיסה והיה סמוך על שולחן חותנו ר' אליעזר-חיים קרול, מיחידי סגולה באודיסה, נדיב לב,